

adás, a ki hasonlót élt meg, egyet ért velem, hogy ily pillanatok soha sem tűnnek el az emlékezetből.

K ü l ö n f é l é k

A lóférgek (gryllotalpa) elpusztítása. — A lóféreg legöröme-
testebb a porhanyos talajban szokott meghonosodni; az ide ra-
kott fészkeben rendszeren 80, sőt nem ritkán, 300—400 tojás is található.
Kicsinyei a kikelés után még több hétig együtt maradnak, mialatt szülő-
ik által a legnagyobb gonddal táplálatnak. — A természet, mely a ló-
féregnek ily iszonyu szaporaságot ajándékozott, részben ellensúlyozta
az általok okozható veszedelmet a kicsinyek tenyészetképességének kés-
leltetésével; mivel ezt valóban csak a harmadik év végén érik el. —
Mindazonáltal, ha a körülmények kedvezők voltak, ha nem voltak igen
tartós esők, hogy a fészkek megáztak legyen, ha nem volt oly korai me-
leg, mely a tojások kikeltét előmozdította volna, ha elégséges tápszerűk
volt, ha a föld nem miveltetett meg nagyon mélyre, sat. ezen férgek
könnyen tulszaporodnak, és tekintélyes károkat okoznak. —

A 1868-ik évben, így írja le Gouet segéd erdőgondnok Franciaor-
szágból, a lóférgek egész serege támadott meg. — Minthogy május
hava igen száraz és nagyon meleg volt, jó korán kifejtették teljes
tevékenységüket, úgy hogy egyetlen fácskát sem ültethettem el anélkül,
hogy másod vagy harmad napra fonnyadni és kiszáradni ne láttam volna.

A lóférgek elpusztítására megkísértett módok közül a Desprez-é
(l. a „revue des Eaux et Forêts 1863-ik aug. füzetét) még legsikeresebb-
nek mutatkozott; de mégis kissé lassu eredményü volt, s mivel a lófér-
gek keresztül kasul turják át magukat, gyakran megtörténik, hogy az
ember olyan lyukba önt olajat, melyben egy sem lakik. — A véletlen
engemet egy sokkal gyakorlatibb és biztosabb mód felfedezéséhez juttatott.

Egyik ültetményem, melyet drágább nemü fácskák számára szán-
tam, különösen meg volt támadva a lóférgek által; egy nap már anyira
keresztül volt lyukgatva, mint egy rosta. — Már kétrenbeli fácskaülte-

ményem pusztult el, s egy harmadik sem leendett volna szerencsésebb.

Eléggé elcsüggedve voltam tehát, midőn láttam hogy a májusi nap rendkívül égető heve is romlásomra van. — Hogy egy néhány megkímélt fácskámát megóvjam a nap hevétől, reggelenként gyékényekkel fedtettem be őket, melyek azután minden estve levétettek. — Egyik reggel elfelejtették kiteríteni őket, s minthogy azelőtt való nap öntöztek volt, a legelső még déli 11 óráig is nedves maradt a földön; melyet midőn fölvettem, a földet alatta jó nedvesnek, ellenben körülötte teljesen kiszáradva találtam. — Egyszersmind nagy bámulatomra egy csomóban tiznél több lóférget vettem észre, melyek az első meglepetés után azonnal gallériáik felé siettek, alig hagyván nekem arra időt, hogy legalább fele részöket megfoghattam s elpusztíthattam volna. —

Ebben találtam meg a módot, melyre szükségem volt! Ültetményemet azonnal megöntöztettem 3—4 igen jól kiválasztott helyen, annak széleinél és oldalainál, és befedtettem gyékénnyel. — Egy óra mulva levettem azokat, de ez uttal sokkal nagyobb gonddal mint előbb; mindenikük alatt jó csomó lóférget találtam. — Az ily módoni pusztítást tovább folytatván, már egy hét lefolytával teljesen meg volt tisztítva ültetményem ezen alkalmatlan vendégektől, és fiatal fácskaim meg valóán mentve. —

Azok, kik e módot megkísérteni akarnák, válasszanak arra egy igen heves napot, kiváltképen szárazság idején öntözzék meg, és fedjék ba az ültetménynek különösen azon helyeit, melyeket legerősebben látnak megtámadva lenni. — Az ily vadászatot a lóférgekre oly korán kellene kezdeni mint csak lehet, már május hótól kezdve, még mielőtt tojásokat raktak, vagy mielőtt ezek kikelhettek volna. Nem kerül sokba; elég, ha naponként egy gyerkőcz 3—4 szer végzi a sort. —

Ezen módnak érdeme bizonynyal: az egyszerűség és gyors hatás; mivel más csak elüző módok alkalmazása után néhány hét mulva e férgek újra felkerekednének s elkezdenék ismét kártételöket. —

Hires és érdemes erdészek képesarnoka, Schwarzer Guido eulenbergi tanártól megjelent már, s tartalmaz 60 darab fényképet s mintegy két ívnyi füzetben a illetők rövid életrajzát. Ára ezen első szálitmánynak 12 ft. 50 kr. —

HIRDETMÉNY

a folyó 1870-ik évben tartandó erdészeti államvizsgák érdekében.

Az erdészeti államvizsgák s folyó 1870-iki évben is az eddigi módzatok szerint fognak megtartatni.

E célból nevezetesen az intéző erdőtisztek államvizsgájára Pesten, — az alárendelt erdészeti személyzet vizsgájára pedig szintén Pesten, továbbá Pozsonyban, Kaposvárt, Kassán és Temesvárott fognak a vizsgáló bizottmányok megalakittatni, melyek előtt az illetők a kivánt vizsgát f. évi október hó 3-án letehetik. — Az erdélyi részekben tartandó államvizsga tárgyában az erdélyi kir. biztos fog intézkedni.

A felsőbb erdészeti államvizsgát letenni szándékozók figyelmeztetnek, hogy eredeti bizonyítványokkal felszerelt ebbeli folyamodványaikat s az államvizsga letétele előtt megkivántató erdészeti tárgyról szóló munkálataikat legfeljebb f. é. szeptember hó 10-ig a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. k. ministeriumhoz terjeszék fel, — míg az alárendelt közerdészeti vizsga letevése iránti kérvények, — kivéve azokat melyek a Pesten tartandó közerdészek államvizsgájára vonatkozik s melyek az említett ministeriumhoz nyújtandók be, — közvetlenül a vizsgáló bizottmányoknak említett székhelyein működő megyei kormányzók elé terjesztendők.

Kelt Pesten. 1870. évi május hó 18-án.

A földművelés-, ipar- és kereskedelmügyi magyar királyi ministerimólt.

Szerkeszti és kiadja: **Wagner Károly.**

Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecez, 1870. Nyomatott Mihalik István-nál.